

တစ်ခြုံအကွယ်

(၁)

သူငယ်ချင်ဖြစ်သူ တင်တင်သန်းနှင့် ထိုင်၍ စကားပြောနေသော ခင်ခင်အေး တစ်ယောက် အသက် ၇ နှစ်ခန့်ရှိသည့် သူမ၏ ညီမလေးက တင်တင်သန်းတို့ အိမ်ခြံဝန်းထဲသို့ ပြေးဝင်လာ၍ ခင်ခင်အေးက ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက်မိ၏။

“ဟော . . . ဟိုမှာ ခင်အေး ညည်းညီမလေး”

“ဘင်း ဘာများပါလိမ့်။”

“မမရေ မေမေတို့ မန္တလေးက ပြန်လာပြီ မေမေက ခေါ် ခိုင်းလိုက်လို့ လာခေါ် တာ”

“ဟင် ဟုတ်လား အေးအေး . . . တင်တင်သန်းရေ ငါ ပြန်လိုက်ဦးမယ်”

“ပြန်ပေးဦးတော့ ခင်အေးရေ ငါလဲ ရွာလယ်ပိုင်း သွားလိုက်ဦးမယ်”

သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် အတူထိုင်၍ စကားပြောရာမှ နှစ်ယောက်အတူထ၍ ရပ်လိုက်ကြကာ ခြံဝသို့ အတူထွက်လာပြီး ခင်ခင်အေးက သူမ၏ အိမ်ဖက်သို့ ညီမငယ်ကို လက်ဆွဲ၍ ပြန်သလို တင်တင်သန်းကလဲ ရွာလည်ပိုင်းဘက်သို့ ထွက်၍သွားလေတော့သည်။

x x x x x x x x x x

“မေမေ သမီးဖို့ ဘာဝယ်ခဲ့လဲ”

“သမီးဖို့က အင်္ကျီတစ်ထည်ရယ် ရှန်လုံချည်တစ်ကွင်းရယ်ပါလာတယ်”

“မေမေ ဟိုလူကြီးက ဘယ်ကလဲ . . .”

“ဪ သမီးကလည်း အဲဒါ မန္တလေးမှာ အမေတို့ တည်းတဲ့အိမ်က အိမ်ရှင်ရဲ့သားပေါ့ အလည်လိုက်လာတာ သူက ရွှေပွဲစားရဲ့သား လူပျိုပဲ ရှိသေးတယ်”

“ဟင် . . . ဟုတ်လား . . .”

“ဟုတ်လား လုပ်မနေနဲ့ ထမင်းလေး ဘာလေးချက် ရော့ သမီးဖို့ ပါတိတ်ဝမ်းဆက်”

“ဟင် ဟန်ကျတာပဲ ဒီအဆင်လေးက သမီးနဲ့ သိပ်လိုက်တာပဲ . . . ဒါ ဘယ်လောက်ပေးခဲ့ရလဲ”

“အဲဒါ အမေတို့ ဝယ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး အခုလိုက်လာတဲ့ လူလေးက လက်ဆောင်ဆိုပြီး ဝယ်ပေးတာ သမီးရဲ့”

“ဪ . . . ပိုက်ဆံ ချမ်းသာတယ်နဲ့တူတယ်နော် အမေ”

“သူဌေးသားပါဆိုနေမှပဲ သမီးကလဲ လျှာရှည်လိုက်တာ”

“သူနဲ့မည်ကကော ဘယ်လိုတဲ့လဲ အမေ”

“လုပ်ပြန်ပြီ မောင်ချစ်သန်းတဲ့ . . . ကဲ သွားတော့ သွားတော့ နင့်ပြောရတာ ငါ မောလှပြီ”

“အမေကလဲ . . .”

ပြုံးဖြဲဖြဲနှင့် မျက်စောင်းလေး တစ်ချက်ထိုးကာ ခင်ခင်အေးမှာ မီးဖိုခန်းထဲသို့ ဝင်၍ သွားလေတော့သည်။

x x x x x x x x x x

“စားနော် မောင်ချစ်သန်း အားမနာနဲ့ မင်းတို့ မြို့ကြီးမှာလိုတော့ ဟင်းမကောင်းဘူး တို့ဆီမှာတော့ တောရွာဆိုတော့ ဟင်းကြမ်းတယ် . . . ဟဲ့သမီး ဟင်းလိုက်ပေးပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ . . . စားနော် အကိုကြီး”

“ကျွန်တော်လဲ ဟင်းမရွေးပါဘူး အန်တီ အိမ်မှာ နေတုန်းကလည်း အိမ်မှာချက်တာနဲ့ပဲ စားလိုက်တာပဲ ဘယ်တော့မှ ဟင်းချေးမများတတ်ပါဘူး ခုလဲ ဟင်းကောင်းသားပဲဗျာ”

“ဟင် အကိုကြီး ဒါကတော့ ကျမတို့ကို အားနာလို့ ပြောတာပါ” ဟု ခင်ခင်အေးက ဝင်ပြောပြီး ချစ်သန်း ထမင်းစားနေသော ဘေးနားတွင် ကြုံကြုံလေး ဝင်ထိုင်၍ ပြုံးပြုံး ပြုံးပြုံးနှင့် ယပ်ခတ်ပေးနေ၏။

ခင်ခင်အေးမှာ သနပ်ခါး ခြေဆုံး ခေါင်ဆုံး လိမ်ထားပြီး ပါးကွက်လေးနှင့်ဖြစ်သည်။ တောသဘာဝ တကယ်ကို ယဉ်ပြီး လှနေသူလေးဖြစ်သည်။ သူမ၏ တကိုယ်လုံး လိမ်းထားသည့် သနပ်ခါးနဲ့နှင့် ခေါင်းတွင် ပန်ထားသော စံပယ်ပန်းရနံ့တို့မှာလည်း သင်ထုံမွှေးကြိုင်လျက်ရှိသည်။

ထမင်းစားရင်းက ချစ်သန်းမှာ ခင်ခင်အေးကို ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် လုပ်နေလေသည်။ စိတ်ထဲမှလည်း ချီးကျူးလျက်ရှိသည်။ မြို့မှာ ချောသည် လှသည်ဆိုတာက အပြင်အဆင်ကောင်း၍ ချောခြင်းပေတည်း။ သူ မြင်နေရသော တောပန်းလေး ခင်ခင်အေး၏ အလှမှာ မြို့မှ မယ်ဘွဲ့ရထားသူတွေကိုပင် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော အလှဖြစ်သည်။ တောသဘာဝ ကြုံရာအလုပ်ကို လုပ်နေသူဖြစ်၍ တောင့်တင်းသော ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားကလည်း မြင်လိုက်သည်နှင့်ပင် ရင်ဖိုစရာ ကောင်းနေလေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ချစ်သန်းသည် ထမင်းတလုပ်စားလိုက် ခင်ခင်အေး၏ မျက်နှာလေးကို ကွက်ကနဲ ကြည့်လိုက် ခဏနေတော့ ခင်ခင်အေး၏ မိခင် ဒေါ် ရွှေရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်နှင့် ရှိနေလေတော့သည်။

ရည်းစားဖြစ်သူ ဘဟန်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ သူမ ရောက်ရှိကာ ဘဟန်၏ အထိအတွေ့ အယူအယတွေကြားတွင် သူမ၏ ခံစားချက်များသည် ရောယှက် ပေါက်ကွဲခဲ့ရပေပြီ။ ခင်ခင်အေး တစ်ယောက် ဘာကိုမျှ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့။ သူမသိသည်ကား ဘဟန်၏ ရင်ခွင်နှင့် အယူအယများသာလျှင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

သူမ၏ ရင်သားအစုံပေါ်မှ ဘဟန်၏ လက်က အောက်ဖက်ဆီသို့ တဖြေးဖြေး လျှောဆင်းလာကာ သူမ၏ ဆီးခုံလေးကို ထမီပေါ် မှပင် ပွတ်၍ ပေးနေရင်း ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ထိုးဆင်းသွားတော့သည်။ ခင်ခင်အေးမှာ ခါးလေး ကော့တက်သွားရင်း သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးက ပေါင်ကြားထဲသို့ ရောက်၍ လာသော ဘဟန်၏ လက်ကို ဖိညှစ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဘဟန်၏ နှုတ်ခမ်းကြီးမှ လွတ်ထွက်နိုင်ရန် ခင်ခင်အေးက ကြိုးစားလိုက်သည်။ ဒါပေမယ့် ဘဟန်က အတင်းပင် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများကို အလွတ်မပေးပဲ တအားဖိစုပ်၍ နှိပ်ထားသည်။ သူမ၏ ပေါင်ကြားထဲ ရောက်သွားသော ဘဟန်၏ လက်ကတော့ အတွင်းခံပင် ဝတ်၍ မထားသော ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်ကို မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်ထားမိရုံမျှပင် မကတော့ပဲ သူ၏ လက်ညှိုးထိပ်က ခင်ခင်အေး၏ ဝနေရာလေးကို ဖိ၍ ထောက်ကာ တလှုပ်လှုပ် လုပ်ပေးနေသည်။

ရုန်းကန် ငြင်းဆန်ရန် ကြိုးစားလိုက်ပုံရသော ခင်ခင်အေး တစ်ယောက် ငြိမ်၍ ကျသွားသည်။ ပေါင်ကြားထဲရှိ ဘဟန်၏ လက်ကို အတင်းဖိညှစ်၍ ထားသော သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကလည်း ဟ၍ သွားသည်။ ဘဟန်သည် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို လွတ်၍ ပေးလိုက်သည်။ မျက်လုံး မဖွင့်သော ခင်ခင်အေး၏ မျက်နှာလေးက ဘဟန်၏ ရင်အုံကြီးဆီသို့ အပ်၍ တိုးဝင်သွားသည်။

“ခင်အေး ကိုယ်တို့ ချစ်ကြရအောင်နော်”
“ခင်အေးစိတ်ထဲမှာ ကြောက်နေတယ် အကိုရယ်”

“မကြောက်ပါနဲ့ ခင်အေးရယ် ဒါက သဘာဝပဲဟာ ပြီးတော့ တို့နှစ်ယောက်က ဝါမဝင်မှီ ယူကြတော့မှာပဲကွယ် . . . အကို မြို့သိပ်ထားရတာ ကြာပါပြီ ခင်အေးရယ် အကိုကို သနားရင် ချစ်ပါရစေတော့နော်”

“ခင်အေးတော့ ဘာမှ မသိဘူး အကိုရယ် အကိုသဘောပဲ အကိုရယ်”

ဘဟန်သည် သူမ၏ စောက်ဖုတ်ပေါ် မှ သူ၏ လက်ကို မဖယ်ရှားပဲ စောက်ဖုတ်လေးကို ရွရွလေး ပွတ်ရင်း ခင်အေး၏ ကိုယ်လုံးလေးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပွေ့၍ ကြမ်းပြင်ပေါ် သို့ အသာလေး ပက်လက်လှန်ချလိုက်သည်။

သူတို့ ရောက်ရှိ တွေ့ဆုံနေသည့်နေရာက တင်တင်သန်းတို့အိမ်၏ အတွင်းခန်းထဲတွင် ဖြစ်ပြီး တအိမ်လုံး ဘယ်သူမှ မရှိ၍ နှစ်ယောက်သားမှာ လွတ်လပ်ချင်တိုင်း လွတ်လပ်၍ နေရလေသည်။

သူမ၏ စောက်ဖုတ်ပေါ် မှ ဘသန်း၏ လက်က ထမီလေးပေါ် မှပင် ပွတ်သပ်ပေးကာ ဆုပ်လိုက် နယ်လိုက် လုပ်၍နေပြီး ကျန်သော လက်တစ်ဖက်က သူမ၏ အင်္ကျီကြယ်သီးလေးများကို ဖြုတ်နေသည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ် သို့ ပက်လက်လှန်ရက်လေး ဖြစ်မသွားမီ ဘဟန်၏ ရင်ခွင်ထဲတွင် ရှိစဉ်ကပင် တကိုယ်လုံး ပျော့ခွေ၍ နုံးချိနေပြီဖြစ်သော ခင်ခင်အေးမှာ ယခုတော့ အသက်ကိုပင် မနည်းကြီး ရှုနေရလေသည်။

သူမ၏ အင်္ကျီလေးရှိ ရင်ဘတ်ကြယ်သီးလေးများအားလုံး ပြုတ်ထွက်သွားသော အခါတွင်တော့ ဘဟန်သည် သူမ၏ အောက်ခံ ဘော်လီအင်္ကျီလေးကို အသာလေး အပေါ်သို့ လှန်တင်လိုက်သည်။

“အိုး . . . အကို . . .”

သူမ၏ လက်ကလေးက ဘော်လီအင်္ကျီဆီသို့ ရောက်၍ သွားကာ ပြန်၍ ဖုံးရန် ကြိုးစားလိုက်ရှာသော်လည်း သူမထက် မြန်သော ဘဟန်က ထွက်ပေါ် လာသော ဝင်မွတ် လုံးဝင်းသည့် နို့လေးနှစ်လုံးပေါ် သို့ ငဲ့၍ ကျသွားကာ နို့အုံထိပ်တွင် ပိပြားကာ ကပ်နေသော နို့သီးလေးတစ်လုံးကို ဖြတ်ကနဲ လျှာဖျားလေးဖြင့် တို့ကာ ကော်တင်၍ အငမ်းမရ စိုနေပြီဖြစ်သည်။

“အ . . . ဟင်း . . .”

ခင်ခင်အေးမှာ မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့သွားရာမှ သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို ဖြတ်ကနဲ မှိတ်ချလိုက်ရင်း သူမ၏ လက်ကလေးတစ်ဖက်က ဘဟန်၏ လက်မောင်းအိုးကြီးကို အတင်းပင် ဖျစ်ညှစ်၍ ကိုင်လိုက်မိတော့သည်။ နို့အုံလေးနှစ်လုံးကို အပြန်အလှန် စိုပေးနေရင်းက သူမ၏ စောက်ဖုတ်ပေါ် မှ ဘဟန်၏ လက်သည် လျော့ရဲကာ ကျွတ်ထွက်လုဆဲဆဲ ဖြစ်နေသော သူမ၏ ထမီအထက်ဆင်စလေးကို အသာလေးဖြုတ်၍ ဘဟန်၏ လက်က ထမီလေးအတွင်းသို့ လျှို၍ ဝင်သွားတော့သည်။

ပထမဆုံး အမွှေးနုလေးများနှင့် နူည့်လွန်းလှသော အသားစိုင်းလေးများကို ဘဟန်၏ လက်က ထိတွေ့မိသည်။ နူးညံ့ကာ ကောင်းမွန်လှသော အထိအတွေ့ကြောင့် ဘဟန်က သူမ၏ စောက်ဖုတ်အိအိလေးကို အသာလေး ဆုပ်၍ ကိုင်လိုက်သည်။ သူမ၏ ခါးလေး ဆတ်ကနဲ တစ်ချက်ဖြစ်သွားကာ ပေါင်လေးတစ်ဖက်က ခူးကွေးရုံ ထောင်လာသည်။

စောက်ဖုတ်အုံလေးကို ဆက်၍ ပွတ်ပေးကာ နို့စို့နေရင်းက ဘဟန်သည် သူမ၏ မျက်လုံးများကို လှန်၍ ခင်ခင်အေး၏ မျက်နှာလေးကို လှမ်းကြည့်ကာ အကဲခတ်လိုက်သည်။ ခင်ခင်အေး၏ မျက်နှာလေးမှာ နီမြန်း၍ နှုတ်ခမ်းအစုံကို တင်းတင်းလေးစေကာ သူမ၏ မျက်လုံးလေးများကတော့ မေ့စင်း၍ ကျနေသည်။

စောက်ဖုတ်အိအိလေးကို ရွရွလေး ပွတ်၍ ပေးနေသော ဘဟန်၏ လက်ထဲမှာပင် ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်လေးမှာ တဖြေးဖြေး ဖောင်းကား၍ လာရသည်ကို သတိထားမိလိုက်သည်။ တစထက် တစလည်း မာတင်း၍ ဖြစ်လာသည်။ ဘဟန်၏ လက်သည် ရှေ့သို့ နဲနဲတိုး၍ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသားများဆီသို့ ရွေ့လျားကာ ပွတ်သပ်လိုက်သည်။ တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားသော ခင်ခင်အေးသည် သူမ၏ ပေါင်လေးတစ်ဖက်ကိုပါ ခူးကွေး၍ ထောင်လာလေသည်။

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုကို ပွတ်၍ နေလိုက်မိသည့် ခဏမှာပင် ဝမှ စောက်ရည်ကြည်လေးများမှာ စိစိ စိစိလေး ထွက်ပေါ် လာသည်ကို စမ်းသပ်လိုက်မိသည်။ ဘဟန်သည် သူမ၏ ထမီလေးကို ညင်သာစွာဖြင့် အပေါ် သို့ ဆွဲကာ လှန်တင်လိုက်ပြီး

ထ၍ ထိုင်လိုက်ရာက သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ဝင်၍ ခူးထောက်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပုဆိုးကို ချွတ်ကာ သူ၏ တန်ကြီးထိပ်ကို စိုစို စိုစိုလေး ဖြစ်၍နေသော စောက်ခေါင်းဝသို့ တော့လိုက်သည်။ ခင်ခင်အေး၏ ကိုယ်လုံးလေးသည် ဆစ်ကနဲ တစ်ချက်တုန်သွားပြီးမှ သူမ၏ မျက်နှာလေးမှာ တဖက်သို့ စောင်းငဲ့၍ သွားတော့သည်။ ဘာဟန်က သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ရှေ့ငိုက်၍ ဝတွင် တော့ထားသော တန်ထိပ်ကြီးကို စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဖိ၍ ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“ဗြစ် . . ဗြစ် . . ”

“အား . . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ”

“ဗြေ ”

“အမေ . . . အမလေး . . နာ . . နာတယ် ကိုရယ် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ”

မျက်နှာလေးမှာ ရှုံ့မဲ့ပြီး ကိုယ်လုံးလေးမှာ တုန်ခါ၍ သွားသည်။

“ပေါင်ထိပ်ပြီး ကားလိုက် ခင်အေး . . တော်ကြာဆို မနာတော့ပါဘူး”

ခင်ခင်အေးက သူမ၏ ပေါင်ဖွေးဖွေးလေး နှစ်ဖက်ကို ထပ်၍ ကားပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါတွင်တော့ သူမ၏ ဝလေးသည် ပို၍ ပြဟသွားရသည်။

ဘာဟန်က ဆက်၍ မသွင်းသေးဘဲ သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ခင်ခင်အေး၏ နို့သီးလေးနှစ်လုံးကို လက်ဖဝါးဖြင့် အုပ်ကာ နို့သီးလေးတွေကို လှိုမဲ့၍ ပေးလေသည်။ ခဏနေတော့မှ သူ၏ တန်ကြီးကို ထပ်မံ၍ ဖိသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ဗြေ . . . ဗြစ် . . ”

“အ . . အီး ကျွတ် . ကျွတ် . . ကျွတ် ”

ဘာဟန်က ဆက်၍မသွင်းသေးပဲ ရုပ်ထားလိုက်သည်။ ဘာဟန်၏ တန်ကြီးက ခင်ခင်အေး၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ တဝက်ကျော်ကျော် ဝင်၍ သွားချေပြီ။ ဝင်မှ စောက်ခေါင်းထဲက ထွက်၍ လာရသော စောက်ရည်ကြည်တွေက ဒလကြမ်း ဖြစ်နေသည်။ စောက်ရည်ကြည်လေးများမှာ သူမ၏ ဖင်ကြားထိပင် ခါးတောင်းကျိုက်၍ စီးကျသွားကြရသည်။

“တော်တော် နာလား . . . ခင်အေး . . ”

သူမ၏ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့် ဖိချေပွတ်သပ်ရင်း ကမန်းကတမ်းမေးသည်။

“နာတယ် . . ရ . . ရတယ် . . သွင်းမှာဖြင့် မြန်မြန်သွင်း အကိုရယ် ခင်အေး မနေတတ်ဘူး နာတယ် . . ”

မြန်မြန်ဝင်သွားရင် အေးတာဘဲ . . ”

တက်ကြွလာသော ကာမစိတ်တွေက ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ ဖြစ်လာရသည်။ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ဒီကြီး အဆုံးထိ သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဝင်သွားဖို့သာ ခင်ခင်အေးအတွက် အရေးကြီးနေပေတော့သည်။

ဒါပေမယ့် ဘာဟန်က အတင်းမလုပ်ပါ။ ဘာဟန်သည် သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို ရှေ့သို့ငိုက်၍ မှောက်ချလိုက်ပြီး သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးလေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တံတောင်ဆစ်နှစ်ဖက်ကို တစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီတွင် ထောက်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူ၏ မျက်နှာက သူမ၏ ရင်သားအစုံပေါ် သို့ မှောက်၍ချကာ နို့အုံလေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို၍ ပေးလိုက်သည်။ နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို လျှာဖြင့် ပွတ်သပ်ပေးသည်။ ယက်ပေးသည်။ ခင်ခင်အေး၏ ဖင်ကားကား အိအိကြီးတွေမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်၍ လာရချေပြီ။

ကျဉ်းကြပ်လှသော အပျိုစင် စောက်ခေါင်း နုနုလေးထဲတွင် အပြည့်အသိပ် ဖြစ်နေသော သူ၏ ကြီးကို ဘာဟန်က တထစ်ခြင်း ဆက်တိုက် လှိုးသွင်းတော့သည်။

“ဗြစ် . . ဗြေ . . အမလေး . . ဗြစ် . . ဗြစ် . . . အိုး ဗြေ . . . ဗြစ် . . . ဘွတ် . . အမေ . . အား . . ကျွတ် . ကျွတ် . . ကျွတ် ”

ဘာဟန်၏ တန်ကြီးအရင်းနှင့် ခင်ခင်အေး၏ ဝလေးတို့ ဖိကပ်မိသွားကြချေပြီ။ ဘာဟန်သည် ခင်ခင်အေး၏ နို့လေးတွေကို စောစောကထက် အားစိုက်ကာ ဖိ၍ စိုပေးသည်။ ပြီးတော့ စောက်ခေါင်းထဲသို့ တဆုံးဝင်၍ နေပြီဖြစ်သော သူ၏

ချောင်းမာမာကြီးကိုလဲ တလှုပ်လှုပ်ဖြင့် လှုပ်ရှားပေးနေလေသည်။

ခဏကြာတော့မှ ဘာဟန်သည် သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို မက်မက်ရရ တလှည့်စီ စိုပေးနေရာမှပင် သူ၏ ဖင်ကြီးကို ကြွ၍ စောက်ခေါင်းထဲသို့ တဆုံးဝင်နေသော သူ၏ တန်ကြီးကို တဝက်မျှဆွဲ၍ ထုတ်ကာ ညင်ညင်သာသာပင် တစ်ချက်ခြင်း ဆောင့်၍ လှိုးပေးတော့သည်။

“ပြတ် . . ပလွတ် . . ပြတ် . . ဖွတ် . . အ . . အင့် . . အင့် . . ဟင့် . . ”

“နာသေးလား . . ခင်အေး”

ဘာဟန်သည် သူမ၏ နို့များကို လွှတ်၍ ပေးကာ အဆောင့်မပျက်ပင် မခင်အေးကို မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

“သိပ် . သိပ် . . မနာတော့ဘူး . . ”

“ဒါဆို အကို နည်းနည်း ဆောင့်ကြည့်မယ်နော်”

“အင်း . . . ”

“ ပလွတ် . . ဖွတ် . . အင့် . . အင့် . . ပြတ် . . ဘွတ် . . အ . . ဟင့် . . ဟင်း . . ”

“ခနိုင်တယ်မို့လား ခင်အေး . . ”

“ရ . . ရတယ် . . လုပ် . . လုပ် . . ”

ဘာဟန်သည် သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲမှ သူ၏ တန်ကြီးကို တဝက်မျှ ဆွဲ၍ ဆွဲ၍ ထုတ်ရင်းမှပင် အားထည့်၍ တစ်ချက်ခြင်း

“ခင်ခင်အေး လမ်းသွားတာ သိပ်ကြည့်လို့ကောင်းတာပဲ . . ကြော်ငြာတွေ ဘာတွေရှိကံရင် နာမည်ကြီးမှာ သေချာတယ်”

“ဟာ အကိုကြီးက သိပ်မြောက်နေပြန်ပြီ”

“တကယ်ပြောတာပါ ညီမရာ ညီမသာ ဝါသနာပါရင် အကိုအသိရှိတယ် . . . ညီမကို ကြော်ငြာသရုပ်ဆောင်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးလို့ရတယ်”

“ဟင် . . . တကယ်လား အကိုကြီး၊ ညီမက ဝါသနာပါတယ်၊ အဆက်အသွယ်မရှိလို့ စိတ်ကူးယဉ်ပြီးပဲ ကျေနပ်နေရတာပါ”

“ကဲ ဒီလိုလုပ် အကို မန္တလေးပြန်ရင် လိုက်ခဲ့ ဟိုမှာ ကြော်ငြာလုပ်ငန်းလုပ်တာ အကိုနဲ့ သွေးသားမကင်းဘူး

အကိုရအောင်ပြောပေးမယ်၊ ညီမပုံစံနဲ့ဆိုရင် အောင်မြင်မှာ သေချာတယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အကိုရာ အမေ့ကို ပြောပြီး အမေက လွတ်ရင်တော့ ညီမ လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်”

“အကိုလည်း အန်တိုကို ဝိုင်းပြောပေးမှာပေါ့ စိတ်မပူပါနဲ့”

“တူ . . . တူ . . . တူ . . . ”

“ဟော အကိုကြီး ရထားသံကြားရပြီ”

“ကဲ ညီမလေး ရော ညီမလေးအတွက်ပါ လက်မှတ်ဝယ်လိုက်”

မီးရထားကြီးသည် တရိပ်ရိပ်ဖြင့် ထွက်ခွာသွားတော့ ချစ်သန်းနှင့် ခင်ခင်အေးတို့မှာ စကားတပြောပြောဖြင့်

လိုက်ပါသွားကြတော့သည်။

နမ့်ခမ်းနားရောက်ခါနီးတော့ ခင်ခင်အေးက . . .

“အကိုကြီး နမ့်ခမ်းဘူတာ ရောက်ရင် အကိုကြီးက အရင်ဆင်းပြီး အောက်ကနေ ပစ္စည်းတွေကို လှမ်းယူနော် . . ကျမ အပေါ်

ကနေ ချပေးမယ် ရထားကသိပ်ကြာကြာ မရပ်ဘူး သုံးမိနစ်ပဲ ရပ်တယ်”

မီးရထားပေါ် မှ ခရီးသည်များ ရိုးတိုးရွတ်ဖြင့် ဖြစ်လာကြပြီး ချစ်သန်းမှာ လက်မှ လက်ပတ်နာရီကို ငုံ့ကြည့်လိုက်တော့ ၆

နာရီနှင့် ၄၅ မိနစ်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ စာပို့ရထားကြီးမှာ ဥဩဆွဲလိုက်ချေပြီ။

“အကိုကြီး နမ့်ခမ်း ရောက်ပြီ”

ခဏကြာလျှင် မီးရထားကြီးမှာ ဘူတာရုံထဲသို့ ဝင်သွားရချေပြီ။ ရထားပေါ် မှ ခရီးသည်တွေလည်း ဆူညံနေချေပြီ။

“ကဲ အကိုကြီး ဆင်းတော့ ကျမ အပေါ် က ချပေးမယ်”

ချစ်သန်းမှာ ကပျာကယာ ဆင်းသွားပြီးနောက် အောက်မှနေ၍ ပစ္စည်းများကို လှမ်းယူနေသည်။ အချိန်ကား ည ၇ နာရီ

ထိုးပြီးသွားချေပြီ။ ဆီနှင့်ထူထပ်သော အရပ်ဖြစ်၍ မှောင်နေချေပြီ။ ရထားမှာ ခရာတုတ်လိုက်လေပြီ။

“ညီမလေး ညီမလေး ရထားထွက်တော့မယ်လေ . . . ”

ခရာတုတ်လိုက်ပြန်လေပြီ၊ ဒုတိယအကြိမ် ခရာသံဖြစ်သည်။ ခင်ခင်အေးမှာ မဆင်းရသေးချေ။ လူတွေ ပြည့်ကျပ်၍

တိုးနေကြတုန်း ရှိသေးသည်။

“တူ ”

“ဟောဗျာ . . . ”

မီးရထားကြီးမှာ ထွက်သွားချေပြီ။ ခင်ခင်အေးသည် ခုမှ ရထားသံတိုင်ကို ကိုင်ပြီး ဆင်းဟန်ပြုနေလေသည်။ ရထားကြီးမှာ

အရှိန်ရစပြုပြီး ရိပ်ကနဲ ရိပ်ကနဲ ထွက်သွားလေတော့သည်။

“ညီမလေး . . . ညီမလေး . . . ”

ချစ်သန်းမှာ ပူထူပြီး ရောက်ယက်ခတ်ကာ ရထားဘေးမှ ယှဉ်ပြီး ပြေးလိုက်တော့သည်။ ခင်ခင်အေးက ခုန်ချလိုက်သည်။

“ညီမလေး . . . ညီမလေး . . . ”

ခင်ခင်အေးမှာ မေ့မျော၍ နေလေပြီ။

“ဟောဗျာ . . . ခက်ပြီ၊ အဲဒါမှ ခက်တာပဲ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ညီမလေးရယ် . . . ”

ချစ်သန်းမှာ တစ်ယောက်တည်း ကြံရာမရ ဖြစ်ပြီး ဗျာများနေရသည်။ နောက် သတိရပြီး သူ့တွင်ပါလာသော ရှုဆေးဘူးကို

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းဝတွင် တွေ့ပေးလိုက်သည်။ ခင်ခင်အေးမှာ သတိမရသေးချေ။ ချစ်သန်းသည် ခင်ခင်အေးကို ဖွေပြီး သူ၏

ပေါင်ပေါ် သို့ တင်လိုက်သည်။ သူမ၏ ထမီမှာ ပေါင်တစ်ဝက်ထိ လန်တက်နေသည်။ ရှုဆေးကို နှာခေါင်းပေါက်နှစ်ပေါက်သို့

တလှည့်စီ တွေ့ပေးပြီး တခဏကြာတော့ ခင်ခင်အေးမှာ လှုပ်ရှား၍လာသည်။

“ခင်ခင်အေး . . . ညီမလေး . . . ”

“ရင် . . . ”

ပြန်၍ ထူးရင်း ခင်ခင်အေးတစ်ယောက် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့မှ ချစ်သန်းမှာ စိတ်အေးသွားရတော့သည်။

“ဟင် အကိုကြီး ကျမ ဘယ်လို ဖြစ်သွားမှန်းမသိဘူး”

“ညီမလေး သတိရလာပြီနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ သတိရပါပြီ အကိုကြီး”

“ဘယ်နာသွားသေးလဲဟင်”

“ဘယ်မှ မနာပါဘူး အကိုကြီး”

“ဒါဖြင့်ရင်လည်းထ သွားကြရအောင်”

ခင်ခင်အေးသည် ချစ်သန်း၏ ပေါင်ပေါ် မှထ၍ ထမီပြင်ဝတ်မည် အပြုတွင် သူမ၏ ထမီမှာ ရုတ်တရက် ကျွတ်ကျသွားလေရာ

ဖြူဖွေးသော ပေါင်တံကြီးများနှင့် ဖူးမောက်သော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ အတိုင်းသားဖြစ်၍ သွားရလေသည်။ ဤသည်ကို

အနားတွင်ကပ်၍ တွေ့မြင်လိုက်ရသော ချစ်သန်းသည် တခဏတာလေးကိုပင် အသက်ရှုရန် မေ့သွားပြီး သူ၏ ကြီးမှာလည်း ထောင်းကနဲ ထ၍ လာပါတော့သည်။

ခင်ခင်အေးက ချစ်သန်း၏ ပေါင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေရာမှ ထမည်အပြုတွင် ထမိက ကျွတ်သွားသည်ဖြစ်၍ ခင်ခင်အေးတစ်ယောက် မတ်တပ် မရပ်ဖြစ်တော့ပဲ ချစ်သန်း၏ ရင်ခွင်ထဲ ပေါင်ပေါ်သို့ ပြန်၍ မှောက်ချလိုက်ရသည်။ သူမ၏ ထမိလေးကိုလည်း ကမန်းကတန်း ဆွဲတင်လိုက်ရာ ရှေ့ဖက်ကိုတော့ ထမိလေးက ဖုံးမိသွားပေမယ့် ခင်ခင်အေး၏ ဖင်သားကြီးကတော့ ပြောင်လျက်သားပင် ရှိနေသေးလေသည်။

တဖန် ချစ်သန်း၏ ကြီးက ထောင်းကနဲ ထ၍ လာပြန်တော့ ခင်ခင်အေးမှာ ချစ်သန်း၏ ပေါင်ပေါ်မှ နေ၍ အတွေ့ထူးပြီး အရသာရှိရှိ နေရလေသည်။

“ညီမလေး အမူးပြေသွားပြီလား”

“ကောင်းကောင်းမပြေသေးပါဘူး နည်းနည်း မူးနေသေးတယ် အကိုကြီး” ဟူ၍ ချစ်သန်း၏ ရင်ဘတ်ကြီးကို ဖက်လိုက်ရာ ထောင်းကနဲ ထောင်းကနဲ အတင်းပင် ထောင်ထလာပြန်ရာ ခင်ခင်အေး၏ ပေါင်ကြားထဲသို့ ရောက်၍ နေသော ကြီးက သူမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးနှင့် တွေ့မိရက်သား ဖြစ်သွားတော့သည်။

ချစ်သန်း၏ ကြီးမှာ သူ၏ ပုဆိုးအတွင်းမှာပင် ရှိနေသေးပြီး ခင်ခင်အေး၏ ထမိကျွတ်အကျတွင် ထောင်းကနဲ တောင်သွားသော အချိန်တွင်မှ ခင်ခင်အေးက တဖန်ပြန်၍ ထိုင်ချခဲ့သဖြင့် သူမ၏ ပေါင်ကြားထဲသို့ ရောက်၍ သွားခဲ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ကြီးနှင့် ပုဆိုးပိတ်သားလေးတစ်ခုသာ ကြားကခံ၍ ထိတွေ့နေသဖြင့် တဖြေးဖြေး ပွထလာပြီး ရွရွ ရွရွနှင့် ခုံး၍ ထလာကာ စောက်ခေါင်းဝတွင် စိုတိုတို ဖြစ်၍လာလေသည်။ အရသာကို သိနေသော ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်ကြီးက မနေနိုင်ဖြစ်၍ စောက်ရည်များ ထွက်လာဟန်ရှိလေသည်။

“ကဲ ညီမလေး ဘယ်လိုနေသေးလဲ ရော ရှုဆေးလေး ရှုလိုက်ဦး”

“အမူးပြေသွားပြီ အကို . . . ဦးလေးတို့အိမ်သွားရအောင်” ဟု ဆို၍ နှစ်ယောက်အတူ ထွက်ခဲ့ကြလေတော့သည်။ ဘူတာရုံမှ အထွက်တွင် ထမင်းဆိုင်လေးတွေ့၍ သူတို့ ညစာ ဝင်စားခဲ့ကြသေးလေသည်။ ချစ်သန်း၏ ကြီးအတော့ အခုထက်ထိ အရှိန်မသေးသေးပဲ ထောင်မတ်လျက် ရှိရသည့်အပြင် ချစ်သန်းက သူမ၏ နောက်ဖက်နားမှ နေ၍ ကပ်ပြီး လိုက်ပါကာ သူမ၏ ဖင်သားကြီးတွေကို အာသာငမ်းငမ်းဖြင့်လည်း ကြည့်မိနေလေတော့ ချစ်သန်း၏ ချောင်းကြီးမှာ ပို၍ပင် ဆိုးရွားစွာ ဖြစ်လာရလေတော့သည်။

ချစ်သန်း ပြောပြသော လိပ်စာအတိုင်း လာခဲ့ကြရာ မကြာမီမှာပင် ချစ်သန်း၏ ဦးလေးအိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြလေသည်။ သူတို့ရောက်လျှင် အိမ်ရှေ့တွင် ဂျစ်ကားတစ်စီး ရပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ အိမ်ရှေ့တံခါးက ဖွင့်၍ ထားတော့ ချစ်သန်းသည် ဦးလေး ဦးပါလူးဟု ခေါ်၍ အိမ်ထဲသို့ လှမ်းအဝင်တွင် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာကြသော လူကြီးတစ်ဦးနှင့် မိန်းမကြီးတစ်ဦးတို့ကို ပက်ပင်းတိုးမိကြလေသည်။

“ဟာ . . မင်း ချစ်သန်း မဟုတ်လား . . လာ ငါ့တူ . . ” ဟု ပြောလိုက်ရင်းက ဦးပေါလူး အကြည့်က ခင်ခင်အေး ထံသို့ ရောက်၍ သွားလေသည်။

“ငါ့တူက မိန်းမခိုးလာတာလား . . ဒါမှမဟုတ် အိမ်ထောင်ကျနေပြီလား . . . ”

“ဟာ ဦးလေးကလည်း . . . ”

ချစ်သန်း ထိုမျှသာ ပြောသည်။ ခင်ခင်အေးကတော့ ဘာမှ မပြောပါ။ မိန်းမပျိုလေးတန်မဲ့ သွေးမတော် သားမစပ် ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် နှစ်ယောက်ထဲ ညအိပ် ညနေ လိုက်ပါခဲ့သည့် အဖြစ်ကို ပြောမထွက်သဖြင့် အသာပင်ငြိမ်၍ နေလိုက်လေသည်။ အိမ်ရှေ့ ကုလားထိုင်များပေါ်၌ အသီးသီး ထိုင်မိကြလျှင်

“ကဲ ငါ့တူတို့ ဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေး နေခဲ့ပေတော့ ဦးလေးက ပိန်းနဲ့ကုန်း သွားဖို့ရှိနေသေးတယ်၊ ကိစ္စက အရေးကြီးတော့ ညတွင်းချင်း သွားမှဖြစ်မှာ မင်းတို့ အဒေါ် ကိုလည်း ခေါ် သွားမှာဆိုတော့ မင်းတို့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာ နေခဲ့ကြတော့ ဦးလေးတို့က မနက်မှ ပြန်ရောက်မှာ . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး . . . အဒေါ် နေကောင်းတယ်နော်”

“အေးကွယ် ကောင်းပါတယ် မင်းမိဘတွေကော ကောင်းကြရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့ အဒေါ်”

“ငါ့တူက ကံကောင်းတယ်ကွဲ့၊ ဒီက ငါ့တူမလေးက အချောသားကွဲ့၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက် အဒေါ်တို့ အိပ်ယာမှာပဲ ဝင်အိပ်လိုက်”

“ကဲ မမြစိန်ရေ သွားကြရအောင် မောင်ချစ်သန်း ဦးလေးတို့လည်း သွားလိုက်ဦးမယ်ကွယ် ဘာမှ အားမနာနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်သာ နေကြ ကြားလား”

“ဟုတ် . . ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး”

ထိုသို့ ပြောဆိုကြပြီးနောက် ဦးပေါလူးနှင့် ဒေါ် မြစိန်တို့သည် အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်ထားသော ဂျစ်ကားလေးဖြင့်ပင် မောင်း၍ ထွက်ခွာသွားကြပါတော့သည်။

x x x x x x x x x x

ချစ်သန်းက ဦးပေါလူးနှင့် ဒေါ် မြစိန်တို့အား ဂျစ်ကားနားအထိ လိုက်၍ ပို့ပေးသည်။ ဂျစ်ကားထွက်သွားတော့မှ အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လိုက်ပြီး အိမ်ရှေ့တံခါးကို ပိတ်ကာ ဧည့်ခန်းထဲရှိ ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်၍ ကျန်ခဲ့သော ခင်ခင်အေးထံသို့ လှမ်း၍

ကြည့်လိုက်သည်။

ခင်ခင်အေးမှာ ကုလားထိုင်နောက်မှီပေါ် သို့ သူမ၏ ဦးခေါင်းကိုတင်ကာ မျက်စိနှစ်လုံးကို မှိတ်၍ ထားလေသည်။

တွေ့လိုက်ရသော ချစ်သန်းတစ်ယောက် စိတ်ပူ၍ သွားကာ ခင်ခင်အေးရှိရာသို့ ရောက်၍ လာသည်။

“ညီမလေး ခေါင်းမူးလို့လား”

“ဟုတ် . ဟုတ်တယ်အကို”

“ဒါဆို အိပ်ခန်းထဲ သွားပြီးလှဲနေလိုက်ပါလား အကိုတွဲပေးမယ် လာ . . ”

“အင်း ကောင်းသားပဲ”

“ခင်ခင်အေး၏ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ချစ်သန်းက လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ကာ ဆွဲ၍ ထူလိုက်သည်။ မတ်တပ်ရပ်လျက်သား ဖြစ်၍လာသော ခင်ခင်အေးက သူမ၏ ဦးခေါင်းလေးကို ချစ်သန်း၏ ပခုံးစွန်းတစ်ဖက်တွင် တင်၍ မှေးလိုက်သည်။ ချစ်သန်း၏ လက်က သူမ၏ ခါးလေးကို သိုင်း၍ ဖက်လိုက်သလို ခင်ခင်အေး၏ လက်တစ်ဖက်ကလည်း ချစ်သန်း၏ ခါးကို နောက်မှ သိုင်း၍ ဖက်လိုက်သည်။

ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား တရွေ့ရွေ့ အိပ်ခန်းဆီသို့ လျှောက်၍ ဝင်လာခဲ့ကြသည်။

နူးညံ့အိထွေးသော ခင်ခင်အေး၏ အထိအတွေ့များကြောင့် နဂိုထဲက သူမကို တပ်မက်နေရသော ချစ်သန်းမှာ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်၍ လာရလေသည်။ အိပ်ခန်းထဲရောက်သော အခါတွင်တော့ ကုတင်ရှိရာသို့သွားပြီး ခင်ခင်အေးကို ကုတင်ပေါ် သို့ ထိုင်၍ ပေးလိုက်ပြီးမှ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို အသာလေး ပွေ့ဖက်ကာ ကုတင်ကြီးအောက်ရှိ အိပ်ယာပေ ပက်လက်လှန် ပေးလိုက်လေသည်။

ခင်ခင်အေး၏ ကျောပြင်လေးက မွေ့ယာနှင့် ထိကာ သူမ၏ ဦးခေါင်းလေးက ခေါင်းအုံးပေါ် သို့ ရောက်၍ သွားခဲ့ပြီးဖြစ်သော်လည်း ချစ်သန်းကို ဖက်တွယ်ထားသော သူမ၏ လက်ကလေးများကတော့ ချစ်သန်းကို လွတ်မပေးသေးချေ။ သူမ၏ ရင်သားအစုံထက်တွင် ချစ်သန်း၏ ရင်အုံကြီးက ထိလျက်သားရှိကာ သူတို့နှစ်ယောက်၏ မျက်နှာနှစ်ခုက တစ်ထွာလောက်ပင် ကွာဝေးသည်။

ခင်ခင်အေး၏ မှိတ်၍ ထားသော မျက်လုံးလေးများသည် ဖြတ်ကနဲ ပွင့်၍ လာကြသည်။ ပြီးလျှင် တောက်ပကာ ကြည့်လှဲ၍နေသော သူမ၏ မျက်လုံးအစုံက သူမ၏ မျက်နှာလှလှလေးကို မက်မောစွာဖြင့် ငေးမောကြည့်နေသော ချစ်သန်း၏ မျက်လုံးများကို ရင်ဆိုင်၍ ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏ ထိကပ်၍နေသော ရှမ်းစိုနီထွေးသော နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာသည် တစ်လွှာနှင့် တစ်လွှာ ကွာတယ်ဆိုရုံမျှ ဟ၍ သွားသည်။

ချစ်သန်းသည် သူ့ကိုယ်သူ ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့ပါ။ သူ၏ မျက်နှာကို ငုံ့ချလိုက်ရင်း ခင်ခင်အေး၏ နှုတ်ခမ်း နုနုလေးများကို သူ၏ နှုတ်ခမ်းများက ဖိကပ်၍ စုပ်နမ်းလိုက်လေတော့သည်။ နမ်းနေရင်းမှပင် ချစ်သန်းသည် ခင်ခင်အေး၏ဘေး ကုတင်ထက်သို့ ထက်လိုက်သည်။ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ယို့၍ တဖက်သို့ တိုးပေးလိုက်သည်။ ခင်ခင်အေး၏ ဘေးသို့ ထိကပ်ကာ ရောက်မိသည်နှင့် ချစ်သန်းက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို အတင်းဖိကပ်၍ စုပ်ထားလိုက်ပြီး လက်တစ်ဖက်က ခင်ခင်အေး၏ ခါးမှ ထမီလေးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ပစ်လိုက်လေသည်။ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးက ရုန်းသလို ဖယ်သလိုနှင့် အသာအယာ လူလိုမ့်ရင်းက ဖင်ကြီးတွေကို မွေ့ယာပေါ် မှ ကြွပေးလေတော့ ထမီလေးမှာ အလွယ်တကူပင် သူမ၏ ကိုယ်ပေါ် မှ ကျွတ်၍ ထွက်သွားရလေသည်။

ထမီကျွတ်သွားသည်နှင့် သူမ၏ ခပ်ဟဟ ဖြစ်နေသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ရောက်၍ သွားသော ချစ်သန်း၏ လက်က သူမ၏ ခုံးမောက်လျက်ရှိသော စောက်ဖုတ်အိအိကြီးကို လက်ဖဝါးဖြင့် မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် ချစ်သန်းတစ်ယောက် စိတ်ထဲမှ “တော်တော် ထန်တဲ့ ကောင်မလေး” ဟု မြည်တမ်းလိုက်မိသည်။ ခုမှ ကိုင်မည်ပင် မကြံသေး ဘယ်တုန်းက စ၍ စိတ်တွေထဲက ထွက်မှန်းမသိသော စောက်ရည်များက သူမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီး တစ်ခုလုံးပင် ရွဲနှစ်၍ နေချေပြီ ဖြစ်သည်။

အကြိုက်တွေ့ သဘောကျသွားရပြီဖြစ်သော ချစ်သန်း၏ လက်က သူမ၏ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား ဖောင်းဖောင်းလေးများကို ခပ်ဖိဖိလေး ပွတ်၍ ပေးသည်။ အကွဲကြောင်းလေး တလျှောက်ကို လက်မထိပ်ဖြင့် ဖိကာ ပွတ်ပေးသည်။

တခဏအတွင်းမှာပင် ခင်ခင်အေးက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများကို ချစ်သန်း၏ နှုတ်ခမ်းအစုံမှ ဆွဲ၍ ခွာလိုက်ပြီး နှုတ်ခမ်းအစုံ ပြုတ်ထွက်သွားသည်နှင့် မျက်စိနှစ်လုံးကို တပ်မက်စွာဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ရာက “ဟင်း ” ကနဲ သက်ပြင်းချကာ မျက်လုံးအစုံကို ပြန်၍ မှိတ်ချလိုက်ပြီး သူမ၏ မျက်နှာလေးကို တစ်ဖက်သို့ စောင်းငဲ့၍ လွဲသွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဖြူဖွေး ဖြောင့်စင်းသော ပေါင်လေးနှစ်ဖက်မှာ စောစောကထက် ပို၍ ပြကားပေးလိုက်သည်ကို သူမ၏ စောက်ဖုတ်ပေါ် တွင် ရွေ့လျားကာ ပွတ်ပေးနေသော ချစ်သန်း၏ လက်က အလိုလို ခံစားသိရှိလိုက်ရသည်။ ကျန်သော လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ချစ်သန်းသည် ခင်ခင်အေး၏ အင်္ကျီလေးနှင့် ဘော်လီလေးကို ချွတ်၍ ပေးသည်။ သူမကလည်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို လှုပ်လီ လှုပ်လဲဖြင့် အလိုက်သင့်လေး လှုပ်ပေးရာ မကြာခင်မှာပင် ခင်ခင်အေး၏ အင်္ကျီလေးနှင့် ဘော်လီလေးတို့မှာ သူမ၏ ကိုယ်မှ ကျွတ်၍ ထွက်သွားရလေတော့သည်။ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှ သူမ၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာလည်း စိုရွဲရုံသာမကတော့ပဲ ဖောင်းကား၍ မက်မောဖွယ် အလွန်ကောင်းလောက်အောင် ခုံးမောက် မာတင်းလျက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။

ချစ်သန်းသည် ခင်ခင်အေး၏ တပ်မက်ဖွယ် ကောင်းလှသော ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးလေးကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ သူ၏ ကိုယ်ပေါ် မှ အဝတ်အစားများကို ချွတ်၍ ချလိုက်လေတော့သည်။ နှစ်ယောက်အိပ် ကုတင်ကြီးပေါ် တွင်ရှိသော မွေ့ယာကြီးထက်တွင် ချစ်သန်းနှင့် ခင်ခင်အေးတို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ ဝတ်လစ်စလစ်ဖြင့် ဖြစ်နေကြချေပြီ။

ခင်ခင်အေးတစ်ယောက်ကတော့ သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ကာ ကိုယ်လုံးလေးမှာ ငြိမ်သက်၍ နေလေသည်။ ချစ်သန်းသည် ထိုင်နေလျက်မှ သူမ၏ ဘေးသို့ တတောင်ဆစ် တစ်ဖက်ထောက်ကာ တစောင်းလေး လှဲချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပက်လက်လေးဖြစ်နေသော ခင်ခင်အေး၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေးသို့ တိုးကပ်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် သူ့ရှိရာဖက်သို့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေးတွင် ချ၍ ထားသော သူမ၏ လက်လေးတစ်ဖက်ကို ဆွဲယူ၍ ထောင်မတ်၍ နေသော သူ၏ ချောင်းကြီးပေါ် သို့ တင်ပေးလိုက်လေသည်။

ခင်ခင်အေး၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တစ်ချက်မျှ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်သွားရသော်လည်း သူမ၏ လက်ကလေးကတော့ ချစ်သန်း၏ ချောင်းကြီးကို ဆုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုဘဲ ချစ်သန်း တင်ပေးထားသည့်အတိုင်းပင် ရှိ၍ နေလေသည်။ သူမ၏ ဖြူဖွေးဝင်းဝါသော ကိုယ်လုံးလေးကို တပ်မက်မောစွာဖြင့် ကြည့်နေရင်းက ချစ်သန်းသည် သူ့ဖက်တွင် ရှိသော ခင်ခင်အေး၏ နို့အုံလေးကို ငုံ့၍ စို့လိုက်လေသည်။ ပြီးလျှင် ကျန်သော အခြားတစ်ဖက်ရှိ နို့အုံလေးကို လက်ဖဝါးဖြင့် အုပ်ကာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ နောက် နို့အုံလေးကို ဆုပ်သည် နယ်သည် ညှစ်သည် နို့သီးခေါင်းလေးကို လက်ညှိုးလက်မတို့ဖြင့် ညှပ်၍ ပွတ်ချေပေးသည်။ သူ၏ ပါးစပ်ထဲတွင် ရောက်၍နေသော သူ့စို့နေသော နို့လေးကိုလည်း ချစ်သန်းသည် အားပါးတရ စုပ်၍ စို့သည်။ နို့သီးလေးကိုလည်း လျှာဖြင့် ထိုးကော်ကာ ယက်ပေးသည်။

ထိုအချိန်တွင်မှ သူ၏ ချောင်းကြီးပေါ် တွင် တင်ပေးထားခဲ့သော ခင်ခင်အေး၏ လက်လေးက တန်ကြီးကို ဆုပ်ကိုင်၍ လာသည်။ ကိုင်တာမှ ရိုးရိုးပင် မဟုတ် ညှစ်၍ပင် ဆုပ်ကိုင်လာသည်။ ပြီးတော့ ခဏအကြာတွင် မာကြော၍ ပူနွေးလှသော ချစ်သန်း၏ တန်ကြီးကို ရှေ့တိုးနောက်ငင်ဖြင့် ပွတ်သပ်ကာ ဝှင်းတိုက်၍ ပေးလာသည်။ ချစ်သန်းကလည်း သူမ၏ နို့လေးနှစ်လုံးကို တလှည့်စီ စို့၍ ပေးနေသည်။ ခင်ခင်အေး၏ ပေါင်ဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးမှာ စုလိုက် ကားလိုက် ဖြစ်၍ နေရသည်။

သူမ၏ နူးညံ့လှသော လက်ဖဝါးနုလေး၏ ဒါဏ်ကြောင့် ချစ်သန်း၏ တန်ကြီးမှာလည်း အစွမ်းကုန်ပင် မာကြော၍ လာရချေပြီ။ ခင်ခင်အေးမှာလည်း တဟင်းဟင်းဖြင့် ဖြစ်၍ လာရချေပြီ။ သူမ၏ လုံးဝန်းမာကျစ်၍ နို့သီးလေးတွေ နီရဲကာ တင်းထောင်နေသော နို့လေးများဆီမှ ချစ်သန်း၏ မျက်နှာက ခွာ၍ ကြွသွားသည်။

ထို့နောက် တံတွေးများဖြင့် ရွမ်းစို၍နေသော နို့သီးလေးတွေကို တပ်မက်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီးမှ ချစ်သန်းသည် ထ၍ ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ခင်ခင်အေး၏ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးလေးကို ကုတင်ပေါ် တွင် ကန့်လန့်ဖြတ်၍ ရွှေ့ပြောင်းပေးလိုက်သည်။ သည့်နောက် ချစ်သန်းက ကုတင်အောက်သို့ ဆင်းလိုက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် တွင် မတ်မတ်ရပ်ကာ သူမ၏ ဖင်သားကြီးများကို ကုတင်စောင်းသို့ ဆွဲ၍ ယူလိုက်သည်။

ဖြူဖွေး၍ အိစက်သော ခင်ခင်အေး၏ ဖင်သားကြီးနှစ်လုံးက ကုတင်စောင်းသို့ ရောက်ကာ နေသားတကျ ဖြစ်သွားချိန်မှာတော့ ခင်ခင်အေး၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်မှာ ကုတင်စောင်းသို့ တွဲလောင်းကျ၍ သွားသည်။ တွဲလောင်းကျ၍ သွားသော သူမ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်မှ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲ၍ ကားလိုက်ပြီး ပေါင်ကြားထဲတွင် ရပ်လျှက်ရှိသော ချစ်သန်းက တန်ကြီး တရမ်းရမ်းဖြင့် ရှေ့သို့ တိုးကပ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင်တော့ ခင်ခင်အေးမှာ သူမ၏ ဖွင့်ထားပြီးဖြစ်သော မျက်လုံးလေးများ ကလယ်ကလယ်ဖြင့် ဖြစ်ကာ သူမ၏ လက်ဆစ်လေးများကို တဖြောက်ဖြောက်ဖြင့် ချိုး၍ နေလေသည်။ သူမ၏ ပေါင်ကြားထဲတွင် ရှိနေသော ချစ်သန်း ရှေ့သို့ တိုးရပ်လိုက်သည်နှင့် ချစ်သန်း၏ တန်ကြီးထိပ်က သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးကို ထိုးဖိသွင်းလိုက်သည်။

ခင်ခင်အေးမှာ ခါးလေးတစ်ချက် တွန့်၍ သွားပြီး တဖြောက်ဖြောက်ဖြင့် လက်ဆစ်လေးတွေကို ချိုးနေသော သူမ၏ လက်နှစ်ချောင်းကို သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ချလိုက်ပြီး သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ချစ်သန်း၏ မျက်နှာနှင့် လွဲ၍ ဘေးတစ်ဖက်သို့ စောင်းငဲ့ပစ်လိုက်သည်။

ရင်ဘတ်လေးမှာ နိမ့်ချို မြင့်ချိုဖြင့် ခင်ခင်အေးသည် အလိုလိုနေရင်း မောချင်နေသည်။ ရှေ့သို့ တိုးကပ်ပြီးသည်နှင့် ချစ်သန်းက ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်ကို ငုံ့၍ ကြည့်လိုက်သည်။ ဖြူဝင်း၍ အိစက်နေသော စောက်ဖုတ်ကြီးသည် အစွမ်းကုန် ဖောင်းကား၍ တင်းပြောင်နေသည်။ အသက် ၁၉ နှစ်မျှသာ ရှိသေးသော သူမ၏ စောက်မွေးလေးများက တိုနဲ့နဲ့နှင့် ပျော့ပျောင်းလွန်းလှသည်။

ပေါင်နှစ်ချောင်းမှာ အတော်ပင် ကားထားသည်ဖြစ်၍ ဖောင်းတင်းနေသော စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား နှစ်လွှာမှာ ပြဲအာ၍ နေပြီး အတွင်းဘက် စောက်ခေါင်းဝရှိ နီရဲသော အသားနုလေးများကြောင့် ပြောင်တင်း၍ ရွမ်းစိုနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုနီကျာရဲ အသားလေးများ ထွက်ပေါ် နေရာ၏ ထိပ်ဖက်တွင်တော့ ခပ်ထွားထွား မြေပဲဆန်လောက်ရှိသော ခင်ခင်အေး၏ စောက်စိ အတက်လေးမှာ မာတင်းထ၍ ထောင်တက်နေသည်။

ချစ်သန်းသည် သူမ၏ ကုတင်စောင်းတွင် တွဲလောင်းကျနေသော ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲယူ၍ မြှောက်လိုက်ကာ သူ၏ ပခုံးတစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီသို့ တက်လိုက်သည်။ ထိုအခါတွင် ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ပို၍ ပြူးထွက်လာရသည်။ ချစ်သန်းသည် စိုစွတ်၍ ပြဲအာနေသော သူမ၏ ဝသို့ သူ၏ ထိပ်ကို တွေ့လိုက်သည်။

ခင်ခင်အေးတစ်ယောက် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်၍ လာရသည်။ စောစောက သူမ၏ လက်ကလေးဖြင့် ကိုင်ရစဉ်ကပင် သိရှိခဲ့ရသော သူမ၏ ရည်းစား ဘဟန်၏ ထက်ပင် ပိုလဲတုတ် ပိုလဲရှည်ကာ ပို၍လဲ ပြဲလန်၍ နေသည့် ချစ်သန်း၏ ကြီးက သူမ၏ ရွှစ်ထိုးနေသော စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ လိုးသွင်းပေးတော့မည်။ ခင်ခင်အေးသည် သူမ၏ မျက်စိနှစ်လုံးကို စုံမှိတ်ချလိုက်လေတော့သည်။

ဒါပေမယ့် ပြောင်တင်း၍ နေသော ချစ်သန်း၏ ထိပ်ဖူးကြီးကတော့ သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဆက်၍ တိုးဝင်မလာသေးပဲ အပေါ် သို့ အသာလေးကော့ကာ မာတင်း၍ ထောင်နေသော စောက်စေ့ အတက်လေးကို ဖိ၍ ဖိ၍ သုံးလေးချက်မျှ

ထိုးလိုက်လေသည်။

“အင်း . . . အို . . . အို . . . အကို . . . ဟ . . . အ . . . ဟင့် . . . ဟင့် . . . ”

ဖောင်းကားတင်းပြောင်နေသော ခင်ခင်အေး၏ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ကော့၍ ကော့၍ တက်လာရလေသည်။ ခင်ခင်အေး၏ အသံလေးများသည်လည်း စ၍ ပေါ် ထွက်လာရပေတော့သည်။ တထွန့်ထွန့် တလူးလူး ဖြစ်သွားသော သူမ၏ ဝတ်လစ်စလစ် ကိုယ်လုံးလေး၏ ဟန်ပန်လေးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသော ချစ်သန်း၏ စိတ်ထဲတွင် ဖျင်းကနဲ ဖြစ်သွားကာ သူ၏ ချောင်းကြီးကို ဝသို့ ပြန်၍ တော့လိုက်ကာ တော့လဲတော့ သွင်းလဲသွင်း လိုးသွင်းလေတော့သည်။

“ဖြဲ . . . ဖြဲ . . . အမေ . . . ဖြစ် . . . အို . . . ဖြဲ . . . ဖြဲ . . . အား . . . ဖြစ် . . . စွပ် . . . ဘွတ် . . . အ . . . အ . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ကျွတ် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . အကိုရယ် . . . မရပ်နဲ့ . . . မရပ်နဲ့တော့ ခင်အေးခံနိုင်တယ် မြန်မြန်သာလုပ် . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ”

ဒီလို အလွန်ချော အလွန်လှပြီး နှာထန်လွန်းသော ကောင်မလေးမျိုးကို လိုးချင်နေသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော ချစ်သန်းကလည်း အကြိုက်တွေ့ကာ သူ၏ ချောင်းကြီးကို ချက်ခြင်းပင် ပြန်၍ ဆွဲနှုတ်ကာ ဆောင့်၍ လိုးပါချေပြီ။

“ဖြစ် . . . စွပ် . . . ပလွတ် . . . စွပ် . . . စွပ် . . . ”

“အ . . . အ . . . အင့် . . . ဟင့် . . . အင့် . . . ”

ချစ်သန်းက ဆောင့်သည့် အရှိန်ကြောင့် တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်၍ နေသော သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ် ရှိ နို့လေးနှစ်လုံးမှာ တုန်ခါနေတော့သည်။ ထောင်တက်နေသော နို့သီးခေါင်းလေး နှစ်လုံးမှာလည်း ခါယမ်း၍ နေလေသည်။

ချစ်သန်း၏ လက်နှစ်ဖက်က ဝါဝင်းမွတ်နေသော ခင်ခင်အေး၏ နို့နှစ်လုံးကို ဆွဲ၍ လှမ်းကိုင်ကာ နို့အုံလေးကို ညှစ်လိုက် နို့သီးလေးတွေကို ပွတ်ချေလိုက်ဖြင့် ခင်ခင်အေး၏ တကိုယ်လုံးကို မမှိတ်မသုန်ကြည့်ကာ ဆောင့်၍ လိုးနေသည်။

“ဖြစ် . . . ပလွတ် . . . ပြွတ် . . . စွပ် . . . ဖွတ် . . . ပလွတ် . . . စွပ် . . . ”

“အင့် . . . အ . . . အင့်အင့် . . . အ . . . ဟင့် . . . အင့် . . . ဟင့် . . . ”

ကျဉ်းကြပ်လှသော ခင်ခင်အေး၏ စောက်ခေါင်းလေးက ချစ်သန်း၏ ကြီးကို လက်ဖြင့် ညှစ်၍ ဆုပ်ထားသလို ဖြစ်နေရကား ချစ်သန်းမှာ အရသာတွေ့နေရသည်။ အရှိန်ဖြင့် ဆောင့်၍ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ဝင်လာသော ချစ်သန်း၏ ထိပ်ကြီးကလည်း ခင်ခင်အေး၏ သားအိမ်သို့ ဝင်၍ ထိုးဆောင့်နေရာ သူမမှာ အသည်းခိုက်အောင် ကောင်းလှလေသည်။

ခင်ခင်အေးမှာ တစ်ခြုံကွယ် တမောင်မေ့ ဆိုတာမျိုးလို ရည်းစားဖြစ်သူ ဘဟန်ကို လုံးလုံးလျားလျား မေ့၍ ချစ်သန်းကိုသာ တပ်မက်လွန်းစွာဖြင့် ချစ်သန်း၏ ရင်ခွင်အောက်တွင် မချိမဆန့်လေး အလိုးခံနေရှာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးမှာ မလိုးမှီ အချိန်တော်တော် စောစောထဲကပင် ရမက်စိတ်တွေ ထကြွနေရသည့်အတွက် အခု ၁၀ မိနစ်နီးပါးမျှ လိုးပြီးချိန်မှာပင် နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အီစိမ့်၍ တက်လာရပြီဖြစ်သည်။

ခင်ခင်အေး၏ ဦးခေါင်းလေးမှာ ဘယ်ညာ ရမ်းခါနေရသည့်နည်းတူ ချစ်သန်းကလည်း သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို တအားဆွဲညှစ်၍ အားကုန်ဆောင့်ကာ လိုးနေတော့သည်။ မကြာမှီမှာပင် . . .

“ဖြစ် . . . ဘွတ် . . . ဖွတ် . . . ပလွတ် . . . ပြွတ် . . . ”

“အ . . . ကို . . . အား . . . အမလေး . . . ကောင်း . . . ကောင်းလိုက်တာ . . . အမလေး . . . လေး . . . ”

ဟူ၍ ခင်ခင်အေးတစ်ယောက် လူခါစဉ်မှာပင် ချစ်သန်းကလည်း သူ၏ ချောင်းကြီးကို သူမ၏ ထဲသို့ တအားပင် ထိုးစိုက်ပြီး သုတ်ရည်များကို ပန်းထည့်လိုက်လေတော့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကတော့ ဒီတစ်ညလုံး အိပ်ကြတော့မည် မဟုတ်သည်က သေချာလှပါတော့သည်။

x x x x x x x x x x

ပြီးပါပြီ။

